

adresată de acest stat unui alt stat membru cu scopul, printre altele, de a verifica datele furnizate de această persoană imposibilă în cadrul declarației sale de impozit pe venit, nici dreptul de a participa la formularea cererii adresate statului membru solicitat, nici dreptul de a participa la audierile unor martori organizate de acest din urmă stat.

2. Directiva 77/799, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/98, nu reglementează aspectul referitor la condițiile în care persoana imposibilă poate contesta exactitatea informației transmise de statul membru solicitat și nu impune nicio cerință specială în ceea ce privește conținutul informației transmise.

(¹) JO C 273, 8.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts — Letonia) — Vitālijs Drozdovs/AAS „Baltikums”

(Cauza C-277/12) (¹)

[Asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Directiva 72/166/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Directiva 90/232/CEE — Articolul 1 — Accident rutier — Decesul părinților solicitantului minor — Drept la despăgubire al copilului — Prejudiciu moral — Despăgubire — Acoperire prin asigurarea obligatorie]

(2013/C 367/28)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din procedura principală

Reclamant: Vitālijs Drozdovs

Pârâtă: AAS „Baltikums”

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Augstākās tiesas Senāts — Interpretarea articolului 3 din Prima directivă 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10) precum și a articolelor 1 și 2 din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984 L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104) — Asigurare de răspundere civilă auto — Stabilirea prejudiciilor acoperite în mod obligatoriu de asigurarea de răspundere civilă auto — Posibilitate de a

include prejudiciul moral în despăgubirea obligatorie pentru prejudiciul corporal — Reglementare națională care prevede un cuantum al despăgubirii pentru dureri și suferințe psihologice net inferior cuantumului stabilit de directivele pentru despăgubirea prejudiciilor corporale

Dispozitivul

1. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi și articolul 1 alineatele (1) și (2) din A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie interpretate în sensul că asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie să acopere despăgubirea pentru prejudiciile morale suferite de persoanele apropiate victimelor decedate într-un accident rutier, în măsura în care această despăgubire este prevăzută în temeiul răspunderii civile a asiguratului de dreptul național aplicabil litigiului principal.

2. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166 și articolul 1 alineatele (1) și (2) din A doua directivă 84/5 trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale potrivit cărora asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nu acoperă despăgubirea pentru prejudiciul moral datorată, potrivit dreptului național al răspunderii civile, ca urmare a decesului unor membri ai familiei apropiate într-un accident rutier decât până la concurența unei valori maxime inferioare celor stabilite la articolul 1 alineatul (2) din A doua directivă 84/5.

(¹) JO C 235, 4.8.2012.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Germania) — Michael Schwarz/Stadt Bochum

(Cauza C-291/12) (¹)

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Pașaport biometric — Amprente digitale — Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 — Articolul 1 alineatul (2) — Validitate — Temei juridic — Procedură de adoptare — Articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la respectarea vieții private — Dreptul la protecția datelor cu caracter personal — Proporționalitate]

(2013/C 367/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Michael Schwarz

Pârât: Stadt Bochum

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Validitatea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 (JO L 142, p. 1, rectificare în JO L 188, p. 127), în raport cu articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale, precum și cu articolul 8 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — Dreptul unei persoane de a i se emite un pașaport fără ca amprente sale digitale să fie înregistrate

Dispozitivul

Examinarea întrebării adresate nu a evidențiat elemente de natură să afecteze validitatea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009.

(¹) JO C 273, 8.9.2012.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 octombrie 2013 —
Comisia Europeană/Republica Italiană**

(Cauza C-344/12) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor unui stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de Republica Italiană în favoarea Alcoa Trasformazioni — Decizia 2010/460/CE a Comisiei prin care se constată incompatibilitatea acestui ajutor și se dispune recuperarea sa — Neexecutare în termenul stabilit)

(2013/C 367/30)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte și D. Grespan, agenți)

Pârât: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de C. Gerardis, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea măsurilor necesare pentru a se conforma articolelor 2, 3 și 4 din Decizia C(2009) 8112 final a Comisiei din 19 noiembrie 2009 privind ajutoarele de stat C 38/A/2004

(ex NN 58/2004) și C 36/B/2006 (ex NN 38/2006) acordate de Republica Italiană în favoarea Alcoa Trasformazioni srl, precum și încălcarea articolului 288 TFUE

Dispozitivul

1. Prin faptul că nu a adoptat, în termenul prevăzut, toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiar ajutorul de stat declarat ilegal și incompatibil cu piața comună la articolul 1 din Decizia 2010/460/CE a Comisiei din 19 noiembrie 2009 privind ajutoarele de stat C 38/A/04 (ex NN 58/04) și C 36/B/06 (ex NN 38/06) acordate de Italia în favoarea Alcoa Trasformazioni, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 3 din această decizie.
2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 287, 22.9.2012.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013
(cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH/
Stuttgarter Wochenblatt GmbH**

(Cauza C-391/12) (¹)

[Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Domeniu de aplicare ratione personae — Omisiuni înșelătoare în reportajele publicitare — Reglementare a unui stat membru care interzice orice material publicat cu titlu oneros fără mențiunea „anunț” („Anzeige”) — Armonizare completă — Măsuri mai stricte — Libertatea presei]

(2013/C 367/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Pârâtă: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesgerichtshof — Interpretarea Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260 și, în special, a articolului 3 alineatul (5), a articolului 4 și a articolului 7 alineatul (2) din directivă, precum și la punctului 11 din anexa I la aceasta — Omisiuni înșelătoare în reportajele publicitare — Reglementare a unui stat membru care interzice publicările cu titlu oneros fără mențiunea „anunț” („Anzeige”)